

Ἄρθρον 6.

Υπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ προϊσταμένου τοῦ Γραφείου τῆς ἐκδόσεως τῶν διδασκτικῶν βιβλίων καὶ τῶν ὁδηγῶν Τριμηνατάρχου καὶ τῆ μερῆς τῆς ἐν ἄρθρῳ β ἐπιτροπείας ἐκδίδονται καὶ αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ ΓΣΑ' νόμου τοῦ 1907 «περὶ διδασκτικῶν βιβλίων» μεταφράσεις ἐπιστημονικῶν, παιδαγωγικῶν συγγραμμάτων, ἀποτελοῦσαι σειρὰν κατὰ τόμους ὁμοιομόρφους, σχήματος μικροῦ ὀγδόου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «*Ἐκπαιδευτικὴ Βιβλιοθήκη*» ἀποστέλλονται δὲ οἱ τόμοι τῆς «*Ἐκπαιδευτικῆς Βιβλιοθήκης*» δωρεὰν εἰς ἅπαντας τοὺς δημοδιδασκάλους ἀμφοτέρων τῶν φύλων διὰ τὸν κατὰ τόπους ἐπιθεωρητῶν καὶ ἐπὶ τῆ βίβσει καταστάσεων αὐτῶν, ἐθθρομένον διὰ τὴν ἀκριβῆ διανομὴν καὶ λογοδοτούντων περὶ ταύτης εἰς τὸ τέλος ἐκαστοῦ ἔτους. Εἰς συλλόγους ἢ εταιρείας καὶ βιβλιοπώλας ἢ τιμὴ τῶν τόμων τῆς «*Ἐκπαιδευτικῆς Βιβλιοθήκης*» ὁρίζεται ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως ἐκαστοῦ εἰς λεπτὰ δέξα κατὰ τυπογραφικὸν φύλλον δι' ἀντίτυπα ὅχι ὀλιγότερα τῶν δέξα, προσαταβιλλομένου τοῦ τιμήματος εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον. Οἱ οὗτοι προμηθευόμενοι ἀντίτυπα δικαιούνται νὰ πωλῶσι ταῦτα εἰς τιμὴν ἀναλογοῦσαν πρὸς δέξα πέντε λεπτὰ κατὰ τυπογραφικὸν φύλλον.

Ἄρθρον 7.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς λειτουργοὺς τῆς μέσης καὶ τῆς δημοτικῆς ἐκπαίδευσως ἢ πώλησις ἢ ἢ πρὸς ἄλλον παραχώρησις τῶν πρὸς αὐτοὺς ἀποστελλομένων τευχῶν τοῦ μηνιαίου δημοσιεύματος τοῦ Ὑπουργείου ἢ τόμων τῆς «*Ἐκπαιδευτικῆς Βιβλιοθήκης*». Τὰ τοιαῦτα ἀντίτυπα φέρονται πρὸς διάκρισιν ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι τοῦ κειμένου τὴν σφραγίδα τοῦ σχολείου τῆς μέσης ἐκπαίδευσως ἢ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν δημοτ. σχολείων, μέσω τοῦ ὁποίου διεβηθήσονται πρὸς τὸν κάτοχον. Εἶναι δὲ ἄριθμημένα κατ' αἴθρια ἀριθμῶν ἀντιτύπων.

(Ἐκ τοῦ Β. Δευτέρου τοῦ 17 Σεπτεμβρίου 1910).

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥΣ

παντὸς ἄλλου προλόγου ἐνομίσαμεν ἄξιον τῆς ἀοιδίμου μνήμης τοῦ μεγάλου συγγραφέως νὰ προτάξωμεν τῆς ἑλληνικῆς μεταφράσεως, ἢ ἐν προλόγῳ τῆς μεταφράσεως αὐτοῦ ἔγραψεν ὁ Π. Ἄ. Αἰνθρο ἐν ἔτει 1871.

«Ἐκατὸν ἔτη μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς Ἀμερικῆς ἐγεννήθη ἐν μικρῷ χωρίῳ παρὰ τὰ Μοραουσουργικὰ σύνορα ἐκ γορέων Σλαβῶν ὁ ἀνὴρ, ἀφ' οὗ ἀγαμφροίστως ἄσχεται ἡ νεωσύτης ἐπιτοχὴ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ καὶ διδασκτικοῦ συστήματος καὶ πρὸς ὃν τὴν σιγμὴν ταύτην τὰ ὄμματα τοῦ σχολικοῦ κόσμου εἶναι ἐστραμμένα. Οὗτος εἶναι ἡ ἀποστολικὴ μορφή τοῦ ἐπισκόπου τῆς κοινότητος τῶν ἀδελφῶν Βοημῶν καὶ Μοραυῶν, τῆς καταδιωχθείσης ἐκείνης θρησκευτικῆς κοινότητος, ἣτις δὲν ἦτο καθολικὴ, οὐδ' εὐαγγελικὴ, οὐδὲ λουθηρανικὴ, οὐδὲ ἀναμορφωτικὴ, ἀλλ' ἀπλῶς χριστιανικὴ—ὁ συγγραφεὺς ἑκατὸν ἔργων, ἅτινα ἔτι ζῶντος αὐτοῦ μετεφράσθησαν εἰς τὰς γλώσσας τῆς Ἑβραίου καὶ Ἀσίας, καὶ σήμερον ἀκόμη ἐν συνεχῶς ἐπιταλαμβανομέναις ἐκδόσεσιν ὑπὸ τοῦ κοινοῦ καταβροχθίζονται—ὁ μέγας ἀνὴρ, ὃν τὸ Ἀγγλικὸν κοινοβούλιον, ὃν ἡγεμόνες καὶ πολιτικοὶ ἔξοχοι ἐκάλεσαν εἰς τὰς ἐσωτῶν χώρας—ὁ καταδιωχθεὶς φονεὺς καὶ ἥσυχος πολέμιος, οὗ ὁ μονήρης τάφος ἐν ἀλλοτρίᾳ γῆ κέῖται πρὸ τῶν ἀτομειμαζομένων ἀγχιῶν τῆς Βορείου θαλάσσης! Ἦ δούσις αὐτοῦ ἔχει τὴν ἐπιτοχὴν ἀπουδαίωτον, ὥστε ἡ τρωαία πρόσοδος ἢ ἐν τῷ πεδίῳ τῆς ἐκπαίδευσως πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν τελομένη, δάναται νὰ θεωρηθῆ μόνον ὡς ἐκάνοδος εἰς τὰς παιδαγωγικὰς αὐτοῦ ἀσχίας, πρὸς τοὺς διδασκτικοὺς αὐτοῦ κανόνας. Θὰ παρακολοθηθῶμεν ἐν ταῖς ἐπιτομέναις σελίσιν τὸν ἀξιοσημείωτον τοῦ ἀνδρὸς βίον, ἐν ᾧ ζῶν καὶ δημιουργία, δούσις καὶ καιροσμία,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
117403